

INHOUD

Smalle brief	7
Duwen deur klemt	9
Rode draden	10
Taalnood (Schelde)	13
Goeie fouten	14
Hink stap stop start	15
Jou ook?	18
Verdiept in de wat en hoe kwestie	19
Gratis	20
Onder bankiers (in de City)	21
Berlin Mitte '98	22
Kintsugi	23
In de wereld van Carl Fredrik Hill	27
Onderhuids	29
& rol door	30
Bouillonogen	32
Alles was heel anders gelopen	34
Op Af (klapstoel)	35
Op Af (knoop)	36
Alles alles alles	37
Op Af (feiten)	39
Op Af (krak)	42
Memo (aan mijzelf)	44
Arcadische motieven	45
Spektakel	52
Langzame bankrover	54
Blauw	56
Aantekeningen	59

SMALLE BRIEF

Ik liep door de gangen van een winkelcentrum
langs de ijsbar, de outdoorshop
stapte een lift binnen en plots viel alle elektra uit
toen ik wakker schrok
het nog steeds donker was, was ik een tel
de kluts totaal kwijt.

‘De wind ruimend naar het westen’
wat een woord, geweldig om dat ’s ochtends
op de radio te horen... *ruimend*
hele graanvelden komen in beweging
fietsers, loofbomen, jurken en de plastic
fruitzakken van onze straatmarkt die opbollend
voorbijzweven als Thaise gelukslampionnen.

Stel je voor dat de maanlanding niet verwees
naar de Apollo 11 maar naar een neerdaling op
bijv. Las Vegas, wat een spektakel zou dat zijn
als de maan landde, stuiterde en doorrolde
bovendien zou The Strip platgewalst
een stuk groter worden: real estate, kansen!

Ik loop met oude vriend Hans door een villawijk,
we hebben een museum bezocht, rode ellipsen,
blauwe bogen die de horizon doen kantelen,
dat hij doodziek is is geen onderwerp we praten
over wat we kunnen zien, hoe in de siertuinen
voor de rieten daken her en der ‘Te Koop’ staat
de crisis zich overal gelden laat, hoe die bordjes
altijd uit het lood staan, ook hier, scheef.

Vroeger liepen we ook zo, vaak met Lange Jan die ons liet zien hoe je met een bamboestok de schakelaar in de gevel van een bankgebouw kon bedienen zodat het gele logo machtig stralend op het dak boven het stadsplein uitflopte, weer aan weer uit en de kantoorkolos de hik leek te hebben.

Nauwe hotelkamer. Verslagen zit ik op de bedrand kijk in de kastspiegel naar mijn knieën. Gewoon knieën. En daar verschijnt aan mij, vaag maar onmiskenbaar, het hoofd van Picasso, glanzend als de maan, links, en rechts het nobele gelaat van captain Picard sereen als in Star Trek. En zij brengen goede moed en doen het suffe licht trillen als sterrenstof.

Het blijft belangrijk, vrienden, om muren blauw te verven, je hoofd te stoten en al je meningen te veranderen in aria's van een degenslikker om de kamerplanten water te geven door een sigaar onder de rookmelder te houden om in de vochtvlekken op het plafond zowel schreeuwmonden te zien als pioenrozen om in de metro een zeemeermin te horen in de bocht even voor Waterlooplein, belangrijk ook om in ooghoogte te variëren de zwaarte te negeren, altijd de trampoline te verkiezen boven de touwladder. Plan B? Leviteren is een kwestie van goed ademen en als je een lepel sambal eet kun je horen wat piloten zeggen in overtrekkende vliegtuigen.

DUWEN DEUR KLEMT

Op het bordje staat ‘duwen deur klemt’
– onweerstaanbaar – een korte schouderstoot
en we vliegen naar binnen, rollen een trap af
voorover het podium op, krabbelen overeind.
‘Aha’ zegt de spreker ‘daar is de hamvraag.’
Ik kijk naar de mensen, verbouwereerd.

Soms is het moeilijk om te kiezen welke
knopen door te hakken, waar de rotonde
te verlaten, wie uit de luchtballon te gooien
welke hand te bijten, welk signaal te negeren.

In de wachtruimte zit ik op een plastic stoel
waarvan het gepiep de sfeer goed vertolkt,
vul de vragenlijst in en een kruiswoord
dat op een hinkelvloer lijkt, een urnenmuur
het vakkenpatroon van de kampeerweide
voor de windhoos over ons heen tolde.

Toen ik als ober werkte had je bij de keuken
twee klapdeuren, links voor *in* rechts voor *uit*
vaak kruisten wij elkaar daar ‘filmster’
gaven dan tips ‘elf is toeter’ en knipogen
‘ze eten het op’ terwijl de deuren klaptten.

Later hoorde ik op het podium de ene acteur
tegen de andere zeggen: ‘Hou toch je mond
je stoort de mensen bij het luisteren.’

RODE DRADEN

I

de veerboot heeft een ei gelegd
diezelfde nacht nog heeft de vuurtoren het bevrucht
het ei is ovaal, meet 2 meter in doorsnee
en heeft groene spikkels

over het uitbroeden – wie hoe – spoedoverleg
achter de ramen van het juttershuis bewegen schimmen

2

een amateurbioloog vindt een snorhaar
een zeldzaam dikke borstelige
een spindoor die aldaar op vakantie is
komt dat ter ore en zoekt er een partijleider bij
na veel onderzoek stoot hij op een goede kandidaat
intelligent en – gelukkig – moreel ongewerveld

3

ik ken het geheim van zeevonk
vertelde een oude jutter
in maanloze nachten als het in de atmosfeer vriest en waait
maar het hier al zomers is
breken er partikels van cumuluswolken af
dwarrelen* naar de aarde

en lichten bij aanraking met de waterlijn op
blauwgloeiend – als de zee tenminste warm is

4

het ei wordt op de brink tentoongesteld
meeuwen wervelen en jagen de kraaien weg
het plein** heeft een zwart-wit tegelpatroon
de mensen stromen toe in de namiddag
hoogwaterachtig geroezemoes

5

na de neuscorrectie en het langdurige herstel
staat de man eindelijk voor de spiegel, maakt
de pleisters los
ontspoelt het verband met twee handen spiralend
rond zijn hoofd
raakt verward*** in de windsels draait en draait
maar kan zijn gezicht niet vinden

6

* de partikels lijken op bloemkoolroosjes
** in vroegere tijden werd er schaak gespeeld
*** zo leert hij bij toeval hoe de zwaartekracht
uit te schakelen

7

boven het zwart-witte plein hangt een gebalde wolk
de tijd tikt, er moet een meesterzet worden gedaan
het ei glanst, het publiek ritselt en kucht onrustig
op de daken beginnen de katten hun glazen violen
te stemmen, repetitie voor een maanziek lied

het gerucht doet de ronde dat de katten zijn afgericht
hun gezang zou de wolk mogelijk doen verstenen
larie, wat wel waar is: ze aanbidden de maan
ze geloven dat het een hemels kattenluik is

8

sprenkel nu een handje regenwater
over deze regels
om ze op te kweken tot een fabel

GOEIE FOUTEN

Strand. De zon scheen en ik probeerde mijn schaduw te betrappen, lukte niet – wat wil je: drie – maar zo kwam ik wel bij een ijscokar, later bij oude bunkers schommels, meisjes, scooters, de hele kermis rond. Het maken van goeie fouten. Rode draad en roeping. Zelfexpressie begint met op je duim slaan, toch. Toonladders. Les voor het leven. Research loont. Soms moet je de weerstand van de wereld testen door een vaas om te duwen. De term overreactie kende ik toen niet, anders had ik dat luid gespeld tegen mijn rood aangelopen ouders. ‘Niet leuk.’ Nee, nooit leuk doen. Recht vooruit. Blik op de bal. Scherven lezen. Ja, wat je heel noemt is relatief. Neem nu glas, of water in de vorm van een ijsberg de berg smelt, verdampt en wordt een wolk. De wind ruimt naar het westen. Ik sta op het strand en zie in de wolk de neus van Pinokkio. Voorwaarts. Met kruimels is niks mis. Hoe zoek je anders je weg. Volgens Anne vind je daar waar niemand iets deelt nergens kruimels. Rijke wereld, cleane wereld. Leuk? Iedere eerste maandag van de maand als het luchtalarm wordt getest, drommen in Artis de wolven samen en huilen met de sirene mee, hun koppen bij elkaar, zelf gezien, midden in de stad de roep van het open veld. Bergkloof. De avond viel en ik probeerde onze positie te bepalen. Zie je die twinkkelende warme lichtjes? Ja, wat is daarmee? Volgens de kaart en het kompas bevinden wij ons nu – ik wees – bij dat dorpje ginds. Nee, niet leuk doen, gewoon je slagschaduw volgen en nooit wanhopen. Leuk ligt in het kanton Wallis in het dal van de Rhône. Leuk telt 3.724 inwoners. Bezienswaardig zijn Schloss Leuk, Rathaus Leuk en het knekelhuis onder de Sankt Stephanskirche.

HINK STAP STOP START

al vroeg
daagde het vermoeden dankzij
Elvis dankzij Beckett
dat succes een alle Jezus traag
werkend gif is denk fijnstof
zure regen & dat
zou ik erin slagen te mislukken
geen brug ooit te ver geen berg te hoog

dus kluste ik
als ontbijtober afficheplakker
maaide gras spuwde vuur
en zocht mijn draai
in de alt-punkwereld als jongleur
en vouwer van ballondieren
maar gabba
gabba hey wat een ideologen
zelfs een carrière als loser bleek gebonden
aan strikte regels m.b.t.
zuiver en correct zwart romantisch verval

dus knoopte ik
een lange stropdas om mijn nek
kocht een diploma en zette
mijzelf in de markt als disruptiespecialist
op de gevel in neon
* Kracht is Massa maal Snelheid *
op de deur in glimmend brons
* fuckupkundoloog *
zo vergaarde ik appeltje eitje
in no time een fortuin
en een draak van een humeur
: bezit is zorg